

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลน้ำเย็น
อำเภอน้ำเย็น จังหวัดอุบลราชธานี

ประกาศเทศบาลตำบลน้ำเย็น
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ เทศบาลตำบลน้ำเย็น

ตามที่เทศบาลตำบลน้ำเย็น ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลน้ำเย็น เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๔ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๐ ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายวัลลภ ฝิวหอม)
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น

สำเนาถูกต้อง

นายสำเริง แก้วคำสอน
เจ้าพนักงานปฎิเทศการ

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ถึงเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่น โดยได้จัดทำให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชนและศักยภาพของท้องถิ่นและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอกและยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลน่ายิน

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและเป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ เทศบาลใช้การวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

เทศบาลตำบลน่ายิน จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๗) เทศบาลตำบลน่ายิน ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

นายกเทศมนตรีตำบลน่ายิน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๘๙
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๕๓

ภาคผนวก

- ก. รูปแผนที่ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ข. คณะผู้จัดทำ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

ภายหลังผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙^๑ “ยุทธศาสตร์ชาติ” จะเป็นกรอบอย่างหนึ่งในการจัดทำนโยบายและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลชุดต่อไป เช่น

มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗๕ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ

วิสัยทัศน์ :

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์ :

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็น ธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ จึงกำหนดยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

กลยุทธ์

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคง ทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

^๑ ผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีผู้ออกมาใช้สิทธิร้อยละ ๕๙.๔ หรือ ๒๙.๗ ล้านคน จากผู้มีสิทธิประมาณ ๕๐ ล้านคน โดยจำนวน ๑๖.๘ ล้านคนหรือร้อยละ ๖๑.๓๕ เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ

- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
๒. การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
๔. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
๕. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา
๖. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๒. การยกระดับการศึกษา และการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
๓. ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
๔. การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
๕. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

กลยุทธ์

๑. สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
๒. พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
๓. มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรม ที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
๔. สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
๕. พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. จัดระบบ อนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๒. วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
๓. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๖. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

กลยุทธ์

๑. การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
๒. การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
๓. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
๔. การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๕. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
๖. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
๗. ปรับปรุง การบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
 เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนา
 คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง
 เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของ
 คนไทย **สังคมมีความมั่นคง เติบโตและ
 เป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ
 เศรษฐกิจ

ภาพที่ ๑ แสดงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาที่ต่อเนื่องสี่ปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาที่ต่อเนื่อง (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาลตำบลน้ำเย็น จึงได้นำทิศทาง

ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาสภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา จะขยายตัวได้ดีทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ประเทศไทยหลุดจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสังสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการลงทุนและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงใน ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการ

พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการ เศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลง

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะนี้ เนื่องจาก ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เป็นการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครั้วเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลด โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบท ประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้น

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้

รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลา กว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลง

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศน์ชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงมาก ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดย

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศไทยมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำธรรมชาติ มี

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้น และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์น้อยลง ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้น โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้อายุการใช้งานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สั้นลง ปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs)

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผล

กระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมโยกคนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัว (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัว เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ย ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของ

ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้น ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะต่ำลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และการะงายทางการคลังของระบบบริการทางสังคม

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อยุติงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการ

เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญหลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วง แผนฯ ๑๒

๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ

๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความ

หลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและ

พัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้าน และลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้

ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมื่อนำอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green

Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลด กระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญ กับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศ เพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุน โครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุด เดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค มากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึง ขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศ มาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูก ไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปัน ผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการ อนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็น ระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการ ปกป้องการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่าง เป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มี ประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียม เพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและ สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริม การทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมี ศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มาก ที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของ เสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้ แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้มีความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ไทยแลนด์ ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ ประการ ได้แก่ ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) โดยมีเป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งไทยแลนด์ ๔.๐ คือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ กลไกดังกล่าวประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่

และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทยความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลาง

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาสและความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทยประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทยการหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงรายได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนาระบบการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

กลไกขับเคลื่อน ทั้ง ๓ ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมาก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมาและต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ภาพที่ ๒ แสดงกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

- ๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งตนเองและครอบครัวได้อย่างอบอุ่น
- ๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็มและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ โดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
๓. สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

เป้าประสงค์รวม

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
๓. พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๐
๒. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๔ ปี รวมร้อยละ ๒๓
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

๒. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

๓. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล

๒. ประเด็นการพัฒนา

๒.๑ บทวิเคราะห์

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. มีพื้นที่ในการปลูกข้าวหอมมะลิมากกว่า ๘ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนมากกว่า ๑ ใน ๓ ของพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิทั้งประเทศ ๒. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม และที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมกัน ๑๕๙ แห่ง ๓. มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๒ ประเทศ คือ สาธารณประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชาและมีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทางธุรกิจ เช่น ลาว กัมพูชา เวียดนาม ๔. มีแหล่งทรัพยากรน้ำจำนวนมาก เช่น แม่น้ำโขง แม่น้ำชี แม่น้ำมูล และลุ่มน้ำสาขาจำนวนมากมีเขื่อนขนาดใหญ่ ๒ แห่ง สามารถกักเก็บน้ำสำหรับการผลิตไฟฟ้าและการเกษตร ๕. มีภูมิปัญญาพื้นบ้านด้านศิลปหัตถกรรม วัฒนธรรม และอาหารพื้นเมือง ๖. มีสภาพสังคมที่เป็นมิตรและดำรงชีวิตบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง ๗. มีโรงสีข้าวขนาดใหญ่ที่มีกำลังการผลิตต่อวันสูงกระจายอยู่เกือบทุกอำเภอ ๘. พื้นที่กลุ่มจังหวัดมีโรงงานผลิตสินค้าอุตสาหกรรม การเกษตรที่ส่งขายและรองรับการนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านได้ ได้แก่ โรงงาน	๑. ผู้ประกอบการขาดทักษะในการบริหารจัดการ ธุรกิจและค่าจ้างแรงงานที่สูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขัน ๒. ขาดการเชื่อมโยงกิจกรรมระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด ๓. ขาดการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สินค้าของกลุ่มจังหวัดฯ ทำให้สินค้าไม่เป็นที่ยอมรับของตลาดและสร้างสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ๔. การบริหารจัดการน้ำ การใช้ประโยชน์แหล่งน้ำไม่มีประสิทธิภาพ ระบบชลประทานยังไม่เพียงพอครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ๕. เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้น้อยและมีภาระหนี้สิน ๖. การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไม่มีความต่อเนื่องขึ้นอยู่กับได้รับการจัดสรรงบประมาณดำเนินการในแต่ละปี ๗. ผู้ประกอบการรายย่อยยังขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ ๘. ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดยังขาดแบรนด์รับรองคุณภาพที่เป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ ๙. ขาดข้อมูลสารสนเทศด้านการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัด ๑๐. ขาดอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

อาหารสัตว์ โรงงานเอทานอล โรงงานแป้งมัน ๙. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านการค้าการท่องเที่ยง การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑๑. ขาดการส่งเสริมเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมการแปรรูปข้าวหอมมะลิ ๑๒. ขาดการพัฒนาตราสินค้าเกษตร ศิลปหัตถกรรมร่วมกัน ๑๓. ขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะแรงงานฝีมือ ๑๔. เกษตรกรขาดความสามารถในการจัดการกลุ่มขาดอาชีพเสริม และกรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน ๑๕. เมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิที่ได้มาตรฐานไม่เพียงพอต่อพื้นที่เพาะปลูก
โอกาส	อุปสรรค
๑. ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ กลุ่มจังหวัดฯ มีศักยภาพในการรองรับประชาคมอาเซียน ทั้งด้านแรงงาน ด้านการค้าชายแดน และด้านการสาธารณสุข ๒. รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือพืชผลทางการเกษตรเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. เป็นจุดแวะพักสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านทั้งลาวได้และกัมพูชา เนื่องจากมีการคมนาคมในการเดินทางที่สะดวกมีทั้งสนามบิน รถไฟ และรถยนต์ โรงแรม ศูนย์การค้าที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก ๔. การคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการท่องเที่ยว ๕. กระแสนิยมการบริโภคอาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นทั้งในและต่างประเทศ ๖. มีโอกาสพัฒนาและสร้างระบบโลจิสติกส์ (Logistic) เชื่อมโยงธุรกิจการค้า การเกษตรและการท่องเที่ยว ๗. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มจังหวัดได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว ๘. กระแสความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพจากข้าวหอมมะลิ(มีผลการวิจัย	๑. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี ๒๕๕๘ จะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและบริการของกลุ่มจังหวัด ๒. ขาดความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ๓. ปัญหาความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดน ๔. ปัญหาราคาสินค้าเกษตรไม่มีเสถียรภาพ ๕. ผู้ประกอบการขาดทักษะในการบริหารจัดการธุรกิจและค่าจ้างแรงงานที่สูงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการแข่งขัน ๖. ปัญหายาเสพติด น้ำท่วม ฝนแล้ง สร้างความเสียหายต่อผลผลิตการเกษตร ๗. เกษตรกรต้องพึ่งพาปัจจัยการผลิตภายนอกทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง ๘. ภาวะเปราะบางด้านการค้า การลงทุน และการขนส่งของประเทศเพื่อนบ้านที่ยังยากซับซ้อน ๙. มีปัญหาด้านความมั่นคง เช่น การลักลอบเข้าเมือง การลักลอบขนสินค้าหนีภาษีและยาเสพติด ตามแนวชายแดน การรุกล้ำเขตแดนและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ๑๐. การค้ากับประเทศเพื่อนบ้านยังต้องพึ่งพาสินค้า ที่

รองรับและใช้ประโยชน์ในการต่อยอดทางธุรกิจได้ ๙. ที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดมีเส้นทางการคมนาคมเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่สามารถใช้เดินทางและขนส่งสินค้า โดยเชื่อมต่อไปยังประเทศเวียดนามได้ ๑๐. ประเทศเพื่อนบ้านยังต้องพึ่งพาการเข้าสินค้าจากประเทศไทย เป็นหลัก โดยเฉพาะสินค้าเชื้อเพลิงสินค้าวัสดุก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค ๑๑. นโยบายสร้างความเข้มแข็งให้แก่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และยกระดับความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมในประเทศ ๑๒. ประเทศเพื่อนบ้านมีทรัพยากรธรรมชาติและกำลังแรงงานที่เอื้อต่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ	ผลิตได้ในแหล่งอื่นเป็นหลัก ๑๑. สินค้าเกษตรที่นำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านอาจมีโรคระบาดติดมาด้วย ๑๒. การไหลเข้าของสินค้านำเข้าจากประเทศจีนและเวียดนาม สู่ตลาดประเทศเพื่อนบ้าน
--	--

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางทางด้าน การแพทย์และสาธารณสุขในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ๒. หน่วยงานภาครัฐในกลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็งและบูรณาการทำงานเป็นเครือข่ายให้บริการประชาชน ๓. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรด้านแรงงานในกลุ่มจังหวัดจำนวนมาก ๔. จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางการศึกษาในเขตอีสานใต้ตอนล่าง	๑. ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส มีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และลดการพึ่งพิงภาครัฐ ทั้งนี้เนื่องจากการไม่ตระหนักในคุณค่าของตนเอง ขาดทักษะการใช้ชีวิต และขาดทักษะการประกอบอาชีพ ทำให้ต้องพึ่งพิงการช่วยเหลือจากรัฐ ๒. แหล่งการเรียนรู้ระบบการศึกษายังไม่ครอบคลุมและเพียงพอต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของประชาชน
โอกาส	อุปสรรค
๑. นโยบายรัฐในการพัฒนาและกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เช่น โครงการรถไฟความเร็วสูงรถไฟทางคู่ ระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น ๒. นโยบายของรัฐด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการ	๑. ความเสถียรภาพทางการเมือง และความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ๒. งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ ๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส มีสมรรถนะ

สร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐในทุกมิติ ๓. มติคณะรัฐมนตรีสั่งการผลักดันโครงการขยายพื้นที่และเพิ่มศักยภาพ รพ.สรรพสิทธิประสงค์ เป็นผู้นำด้านบริการสุขภาพของอาเซียน ในเขตชายแดนอีสานใต้ตอนล่าง และเป็น Medical Hub ให้มีความเป็นเลิศทางด้านการแพทย์ เป็นโรงพยาบาลศูนย์ขนาด ๑,๐๙๙ เตียง รองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๔. ยกระดับการศึกษาของประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีทักษะชีวิต ๕. การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนช่องทางต่างๆ มีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น	ทางร่างกายไม่พร้อมเข้ารับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพอิสระ หรือทำงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐ
---	--

(๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. ลักษณะที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก และมีความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลาย งดงามโดดเด่นมีชื่อเสียงระดับประเทศ ๓. ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา ๔. มกตกทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่น ๕. มีต้นทุนแหล่งน้ำธรรมชาติ ๖. มีพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๗. มีทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งดงาม โดดเด่นหลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก ๘. ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา ๙. มีความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม ๑๐. มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและหลากหลาย	๑. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ๒. การส่งเสริมการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังมีน้อย ประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงและเข้าใจการอนุรักษ์ผ่านเทคโนโลยีสื่อออนไลน์ ๓. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจต่อแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. ปัญหาผลกระทบจากการท่องเที่ยว ขยะ น้ำเสีย ๕. สิ่งแวดล้อมได้รับผลกระทบจากสารเคมีในภาคการเกษตร ๖. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ๗. ความปลอดภัยและการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ๘. การมีส่วนร่วมของประชาชนและจิตสาธารณะ ๙. การควบคุมและรักษาระดับมาตรฐานการให้บริการ ๑๐. การพึ่งพิงและแรงงานต่างด้าว

๑๑. มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ๑๒. มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	๑๑. ภาพลักษณ์ของการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติ แผ่นดินไหวสึนามิ ๑๒. ปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยว ขยะ น้ำเสีย
โอกาส	อุปสรรค
๑. ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็ง ๒. การเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร องค์กร และความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก/การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ๓. แนวโน้มกระแสการตื่นตัวเรื่องการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจากการที่ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ๔. กระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม ลดรับ ลดให้ ลดใช้พลาสติกและกล่องโฟมคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน ๕. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. ชื่อเสียงระดับโลกด้านการท่องเที่ยว ๗. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุนด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและผู้สูงอายุ ๘. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและพัฒนากลุ่มนานาชาติ (การท่องเที่ยวยกระดับมาตรฐาน สินค้าและบริการ สาธารณสุข การศึกษา) ๙. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการประมงรัฐให้การ สนับสนุน ๑๐. กระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๒. ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ๓. การลักลอบบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น ๔. การเพิ่มปริมาณขยะและไม่มีการจัดการขยะที่ถูกต้องวิธี ๕. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย ๖. การปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำสาธารณะ ๗. ภัยแล้งและอุทกภัย ๘. ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก ๙. การก่อการร้ายสากลความขัดแย้งระหว่างประเทศ และโรคระบาด ๑๐. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย ๑๑. ความล่าช้าในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ๑๒. อุบัติภัยจากแผ่นดินไหวสึนามิ

๑๑. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยววัฒนธรรมจะช่วยเสริมสร้างตลาดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่	
---	--

(๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง ๒ ได้แก่ สปป.ลาว และกัมพูชา ประเทศและสามารถเชื่อมโยงไปประเทศใกล้เคียงได้ ๒. การคมนาคมมีความเชื่อมโยงกันในกลุ่มจังหวัด มีความสะดวกสบายมากขึ้น ๓. การบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ทั้งในด้าน ข้อมูลข่าวสาร บุคลากร	๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายทำให้เกิดความแห้งแล้ง และน้ำท่วมในฤดูฝน ๒. กลุ่มจังหวัดมีพื้นที่ติดต่อกับชายแดน สปป.ลาว และกัมพูชา ทั้งทางน้ำ และทางบกยาวตลอดตามแนวชายแดน ๓. บุคลากรเจ้าหน้าที่ ไม่เพียงพอ
โอกาส	อุปสรรค
๑. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความมั่นคง ๒. โครงสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก รวดเร็วส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพขึ้น	๑. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทำให้การพัฒนาไม่เป็นตามแผน ๒. งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอ ๓. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศ เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง ๔. ภัยคุกคามจากการก่อการร้ายข้ามชาติ

๒.๒ เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๒.๒.๑ วิสัยทัศน์ : อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า

การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

๒.๒.๒ เป้าประสงค์รวม

- (๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
- (๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- (๓) พัฒนาวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
- (๔) ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- (๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
- (๖) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
- (๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

๒.๓ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

(๑) วัตถุประสงค์

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

แผนงาน

- ๑. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป แปรสภาพ และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
- ๒. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล
- ๓. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

- ๑. ส่งเสริมด้านความยุติธรรม
- ๒. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
- ๓. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ
- ๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
- ๕. ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

- ๑. พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่า และพื้นที่สีเขียว
- ๒. การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
- ๓. การจัดการขยะในพื้นที่
- ๔. การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนงาน

- ๑. สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒. ความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
- ๓. สังคมปลอดภัยยาเสพติด
- ๔. แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) แนวทางการพัฒนา

(๓.๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
กลยุทธ์

๑. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์ และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณ
และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์

๒. แปรรูปและแปรรูปสภาพสินค้าเกษตร และสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
ในระดับอุตสาหกรรม

๓. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์

๔. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและการสร้างเครือข่ายด้านการค้า การลงทุนทั้งใน
และต่างประเทศ

๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์

๖. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกัน
ระหว่างภาครัฐและเอกชน กับประเทศเพื่อนบ้าน

๗. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่
และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย

๘. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้
มาตรฐาน

๙. บูรณาการพัฒนากิจการบริการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม

๑๐. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

(๓.๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาค
ทางสังคม

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๒. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษา และความเป็นอยู่ที่ดี

๓. การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ

๔. การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

(๓.๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟู ป่าดงดิบในพื้นที่เป้าหมาย

๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
ในด้านต่างๆ

๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

๔. ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

(๓.๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่

๒. กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตาม
พื้นที่ชายแดน

๓. บูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดปัญหาสาเหตุดังกล่าวในพื้นที่
๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

“ เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ
ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล ”

วัตถุประสงค์(พันธกิจ)

- ๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค และระบบบริการภาครัฐและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต
- ๒) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Big Data) และดิจิทัล แพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ
- ๓) เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่าหรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตรและนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ
- ๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและต่างประเทศ
- ๕) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทุกมิติ

เป้าหมาย

- ๑) พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมือง Smart city โดยดำเนินการให้ครบเกณฑ์ทุกด้านใน ปี พ.ศ. ๒๕๗๐
- ๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๓) เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เพื่อสร้างเศรษฐกิจชีวภาพในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี
- ๔) มูลค่าการค้าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้นบรรลุเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่กำหนด
- ๕) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพโดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

1. วัตถุประสงค์

- 1) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

- 2) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- 3) ระบบสาธารณสุขปึกแผ่นพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
- 4) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- 1) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- 2) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) การส่งเสริมระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม
- 5) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
- 6) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 7) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๖) ส่งเสริมการใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในภาคการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

1. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต บนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- 2) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- 3) เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรด้วยเกษตรปลอดภัยและเกษตรมูลค่าสูง โดยใช้งานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม เศรษฐกิจชีวภาพ ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy) มาใช้ประโยชน์
- 4) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

2. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- 1) ส่งเสริมการผลิตเกษตรกรรมยั่งยืน ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด สร้างความมั่นคงทางอาหารตามแนวทาง BCG Economy
- 2) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อนำไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมตามแนวทาง BCG Economy

- 3) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร
- 4) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
- 5) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อการทำเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

1. วัตถุประสงค์

- 1) ส่งเสริมการผลิตและกระจายสินค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนในภูมิภาค
- 2) เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน + 3
- 3) ส่งเสริมผู้ประกอบการ/วิสาหกิจ ให้มีศักยภาพด้านการผลิต และขีดความสามารถในการแข่งขัน

2. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- 1) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- 2) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 4) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

1. วัตถุประสงค์

เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

2. แผนงาน/แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)

- 1.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่สากล
2. การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
4. การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมวิถีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว
5. การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

๑. วัตถุประสงค์/แผนงาน

๑) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน

๒) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

๒. แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์สำคัญจากฐานชีวภาพสู่สากล

๓) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม

๔) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพของเพื่อผลักดันให้อุบลราชธานีเป็น Bioeconomy Hub ของพื้นที่

๑.๓.๔ แผนพัฒนาอำเภอน้ำยืน

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็งน่าอยู่ เมืองผลไม้และเกษตรผสมผสานมูลค่าสูง
ประตูการค้า การลงทุนท่องเที่ยวหลายมิติมาตรฐานสู่สากล”

ชุมชนเข้มแข็ง

เป็นเมืองที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระบบการคมนาคมที่มาตรฐานเชื่อมโยงกับเส้นทางสายหักและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่ ประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและอยู่ดีกินดีมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนระบบสาธารณสุขปลอดภัยที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมประชากรอย่างทั่วถึงและเสมอภาค

เมืองผลไม้และเกษตรผสมผสานมูลค่าสูง

ส่งเสริมเกษตรกรปลูกผลไม้มูลค่าสูงและมีคุณภาพ พืชผลทางการเกษตรปลอดภัยโดยใช้แนวทางเกษตรอินทรีย์หรือเกษตรกรรมยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และน่านวัตกรรม

ประตูการค้า การลงทุน

ส่งเสริมการค้าชายแดน และการลงทุนในพื้นที่ทั้งภาคการเกษตรและธุรกิจการท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้าที่มีมาตรฐานเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่

ท่องเที่ยวหลายมิติมาตรฐานสากล

ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปียกระดับการให้บริการที่มีมาตรฐาน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา (กลยุทธ์)

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัย และระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และบริการภาครัฐที่มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพเพื่อการมีรายได้ที่ยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษาได้ทุกกลุ่มวัย
- ๔) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- ๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๖) การสร้างความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตผลไม้และสินค้าการเกษตรคุณภาพสากล

- ๑) การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
- ๒) การส่งเสริมเกษตรกรมีความรู้ด้านเกษตรสามารถเพิ่มมูลค่าสูง
- ๓) ส่งเสริมการปลูกผลไม้ พืช และผักที่มีมูลค่าสูง
- ๔) ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ และแปรรูป
- ๕) การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๓ การส่งเสริมการค้า การลงทุน และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

- ๑) พัฒนาและยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล
- ๒) พัฒนาและยกระดับด้านการค้าชายแดน
- ๓) พัฒนาระบบของส่งโลจิสติกส์เพื่อรองรับการค้าและการลงทุน
 - ๔) ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้า
 - ๕) สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนา (ยุทธศาสตร์) ที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายมาตรฐานสากล

- ๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายมีคุณภาพสากล
- ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- ๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- ๔) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
- ๕) การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพแก่ประชาชน
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมายในระบอบประชาธิปไตย
๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่
๓. โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับ

บริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น

๔. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ
๖. ประชาชนมีความรู้ปรัชญา อุดมการณ์ สิทธิหน้าที่ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. uthasathakarnขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหาร การตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน

๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบและการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบมุ่งสัมฤทธิ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
๒. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน

๓. พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
๔. ขยายเขตการบริหารไฟฟ้า ประปา รองรับการใช้ของชุมชน
๕. พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพแก่ประชาชน
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
๕. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

๑. บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน
๒. เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมายแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
๔. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
๕. ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
๒. พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
๔. สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
๖. ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒. พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๓. ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ
๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน
๓. จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. พัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา และยุทธศาสตร์การพัฒนา

วิสัยทัศน์ (Vission)

“น้ำเย็น เมืองน่าอยู่ อุตสาหกรรม นำการศึกษา ประชาชนมีส่วนร่วม ”

พันธกิจ (Missinon)

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล
๒. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้ทั่วถึง และครอบคลุมทุกพื้นที่
๓. พัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีสุขภาพอนามัยที่ดี
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนในท้องถิ่น
๕. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนในท้องถิ่น
๖. บริหารจัดการและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมการศึกษา การกีฬา และนันทนาการ
๘. ทำนุบำรุงรักษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าหมาย (target)

๑. พัฒนาการดำเนินงานของเทศบาลให้มีศักยภาพ
๒. พัฒนาเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย
๓. จัดให้มีระบบน้ำประปา ไฟฟ้าส่องสว่าง ตามถนนตรอกซอยทุกเส้นทาง
๔. ให้ประชาชนมีอาชีพ มีที่ทำกิน มีที่ค้าขาย มีรายได้และมีความเป็นอยู่ที่ดี
๕. ปรับปรุงสวนสาธารณะให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย
๖. อนุรักษ์และรักษา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาให้คงอยู่ตลอดไป
๗. พัฒนาการศึกษอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา บุคลากร และสถานศึกษา
๘. มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ชุมชนสะอาดปราศจากขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล น้ำเน่าเสีย และมลพิษ
๙. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาล

ตัวชี้วัด

๑. ปัญหาทุกอย่างได้รับการแก้ไข
๒. มีถนนที่ได้มาตรฐาน มีทางเท้าให้ประชาชนเดินเท้า
๓. มีระบบระบายน้ำที่สะดวก รวดเร็ว
๔. ถนนทางเท้าและระบบระบายน้ำยังคงสภาพและใช้งานได้ตลอดไป
๕. ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ได้รับการสงเคราะห์
๖. มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อและภัยสุขภาพ
๗. มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาล
๘. อาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ หรือห้องสมุด

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา จากการวิเคราะห์ SWOT ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๖ ด้าน ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (STRATEGY)

๑. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ พัฒนาเพิ่มศักยภาพของบุคลากรเทศบาล พัฒนาการปรับปรุงสถานที่ให้บริการประชาชนให้สะดวกรวดเร็ว ผู้รับบริการได้รับบริการที่เสมอภาคและเป็นธรรม นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทศบาลและมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้าง ให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้

แผนงานบริหารงานทั่วไป

กลยุทธ์

- ๑ แนวทาง การส่งเสริมการสนับสนุนงานนโยบายของรัฐบาลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
 - ๒ แนวทาง การพัฒนาทักษะ และเพิ่มศักยภาพบุคลากรให้ประสิทธิภาพ
 - ๓ แนวทาง การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ ระบบงานและคุณภาพการให้บริการ
 - ๔ แนวทาง การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
- ตัวชี้วัด**

- ๑. ปัญหาทุกอย่างได้รับการแก้ไข
- ๒. การจัดซื้อจัดจ้างมีความโปร่งใส

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ การบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รวมทั้ง สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น การประปา และไฟฟ้าส่องสว่าง เป็นต้น ในหน้าที่ที่เทศบาลจะต้องทำ ประกอบกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลได้แถลงต่อสภาเทศบาล เทศบาลตำบลน้ำเย็นจึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาเทศบาล

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา/แผนงานเคหะและชุมชน

กลยุทธ์

- ๑ แนวทาง การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงระบบบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒ แนวทาง การพัฒนา ปรับปรุงระบบการวางผังเมือง
- ๓ แนวทาง การพัฒนาระบบไฟฟ้า แสงสว่าง และระบบเสียงตามสายให้ทั่วถึงทุกชุมชน
- ๔ แนวทาง การพัฒนาปรับปรุงระบบน้ำ สำหรับการอุปโภค บริโภค
- ๕ แนวทาง การพัฒนาระบบการจัดการจราจร

ตัวชี้วัด

๑. มีถนนที่ได้มาตรฐาน มีทางเท้าให้ประชาชนเดินเท้า
๒. มีระบบระบายน้ำที่สะดวกรวดเร็ว
๓. ถนนทางเท้าและระบบระบายน้ำยังคงสภาพและใช้การได้ตลอดไป

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคูณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้ประชาชนมีระบบป้องกันและรักษาโรคที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชนไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอบายมุข

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน/แผนงานงบกลาง

กลยุทธ์

๑. แนวทาง การส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชน
๒. แนวทาง การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและให้ความรู้ด้านการควบคุมป้องกันโรค
๓. แนวทาง การแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุข

ตัวชี้วัด

๑. ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ได้รับการส่งเสริม
๒. มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อและภัยสุขภาพ
๓. เยาวชน ประชาชน มาเล่นกีฬาทางไกลยาเสพติดลดอบายมุขเพื่อพัฒนาตนเองและชุมชน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน การท่องเที่ยวและการสร้างอาชีพสร้างรายได้เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้เกิดความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ อย่างยั่งยืน และการที่จะสร้างชุมชนให้เข้มแข็งสร้างเมืองให้น่าอยู่จะต้องสร้างชุมชนและสังคมให้มีเศรษฐกิจโดยยึดหลักตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบกับผู้บริหารเทศบาลได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลได้กำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจเป็นนโยบายสำคัญในการพัฒนาเทศบาล จึงกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจไว้ในแผนการพัฒนาเทศบาล

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา

๑. แนวทาง การและพัฒนากลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน
๒. แนวทาง การส่งเสริม การค้าการลงทุน เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีอาชีพ มีงานทำและมีรายได้
๒. จำนวนกลุ่มอาชีพเกิดขึ้น
๓. จำนวนประชาชนที่มีความรู้ในวิชาชีพและรู้จักการทำมาหากิน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน พัฒนาการบริหารจัดการด้านการศึกษาดูดจนผลักดันให้เกิดโรงเรียนเพื่อรองรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬา กิจกรรมนันทนาการแก่เด็ก และเยาวชนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
ส่งเสริม อนุรักษ์ ประเพณีท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา

แผนงานการศึกษา/การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

กลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา

- ๑ แนวทาง การบริหารจัดการด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- ๒ แนวทาง การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ
- ๓ แนวทาง การส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดศาสนา วัฒนธรรมประเพณี

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเยาวชนที่ได้รับการศึกษา
๒. มีอาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ หรือห้องสมุด

๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

เป้าหมายร้อยละ ๙๐ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี และเป็นกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดประกอบกับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลได้แถลงไว้ต่อสภาเทศบาล จึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒน
สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาเทศบาล

แผนงานสาธารณสุข/แผนงานเคหะและชุมชน

กลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา

- ๑ แนวทาง การพัฒนา ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลสวยงามเป็นเมืองน่าอยู่
 - ๒ แนวทาง การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม
 - ๓ แนวทาง การพัฒนา ปรับปรุงระบบการกำจัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพ
- ##### ตัวชี้วัด
๑. มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาล
 ๒. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาล

นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นายกเทศบาลตำบลน้ำยืน ได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น ในคราวแถลงนโยบาย ต่อสภาเทศบาล
ตำบลน้ำยืน วันอังคารที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดนโยบายการพัฒนาไว้ ดังนี้

๑.๒ การพัฒนาตามนโยบายริเริ่มของท้องถิ่น

เทศบาลตำบลน้ำยืน ได้ดำเนินการกำหนดนโยบาย(Policy)และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำยืน
๖ ยุทธศาสตร์ ๓๐ แนวทางการพัฒนา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เทศบาลตำบลน้ำยืนได้พัฒนาตามนโยบายริเริ่มของผู้บริหารด้านโครงสร้างพื้นฐานดังนี้

- ๑.๑ การสร้าง การขุดลอก การบำรุงรักษาแหล่งน้ำ ชลประทาน

- ๑.๒ แก้ไขปัญหาประปาอุปโภค บริโภค
- ๑.๓ การสร้างและบำรุงรักษาทางบก
- ๑.๔ ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมทั่วถึง
- ๑.๕ ติดตั้งโคมไฟสาธารณะข้างถนน บริเวณมุมมืดให้ครอบคลุมทั่วถึง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- ๒.๑ สนับสนุนส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม
- ๒.๒ สนับสนุนส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบผสมผสาน
- ๒.๓ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน

๓. นโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

ปรับปรุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว หรือเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำเย็น

๔. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม สาธารณสุขและการกีฬา

- ๔.๑ ขยายศักยภาพในแผนงานโครงการของเทศบาลตำบลน้ำเย็น
- ๔.๒ การส่งเสริมจารีตประเพณีวัฒนธรรม
- ๔.๓ สนับสนุนนโยบายรัฐบาลในป้องกันปรามปรามและบำบัดยาเสพติด
- ๔.๔ ส่งเสริมสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม ศิลปวัตถุและโบราณสถาน
- ๔.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอบรม
- ๔.๖ สนับสนุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนที่ยากจนและด้อยโอกาส
- ๔.๗ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษา
- ๔.๘ สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ
- ๔.๙ สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.๑๐ สนับสนุนด้านกิจการด้าน อปพร. และหน่วยกู้ชีพ

๕. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ สนับสนุนรณรงค์ให้ประชาชนเห็นคุณค่าและมีจิตสำนึกรักและหวงแหน
- ๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม

๖. นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

- ๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๖.๒ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ทุกแห่ง
- ๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการ
- ๖.๔ ปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือวิธีการทำงานและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ
- ๖.๕ สร้างระบบงานบริหารงานบุคคลโดยสร้างวัฒนธรรมของการทำงานเป็นหมู่คณะการทำงาน
- ๖.๖ เน้นการบริหารราชการแบบเปิด โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร

กิจการบ้านเมืองที่ดี

- ๖.๗ สร้างแรงจูงใจและเพิ่มขวัญกำลังใจให้ข้าราชการ
- ๖.๘ มุ่งเน้นการพัฒนาด้านการศึกษาและฝึกอบรมให้ผู้บริหาร สมาชิกสภาและข้าราชการ
- ๖.๙ บริหารการคลังอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยเฉพาะการรักษาวินัยทางการคลังโดยยึด

หลักธรรมาภิบาล

จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

มีเทศบาลตำบลน้ำเย็น จุดเด่นคือมีทรัพยากรธรรมชาติได้แก่แหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์มีความหลากหลายทางชีวภาพ เหมาะแก่การปลูกพืชทุกชนิด เป็นพื้นที่แหล่งน้ำ ห้วย หนอง ผาย กักเก็บน้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำสายไหลผ่าน มีความเพียงพอต่อความต้องการบริโภค อุปโภคของประชาชน มีทรัพยากรสัตว์น้ำที่หลากหลายชนิด ประชาชนสามารถจับบริโภคและจำหน่ายมีรายได้ พืชเศรษฐกิจของตำบล ได้แก่ ยางพารา มันสำปะรัง ปาล์ม ไม้ยูคาลิปตัส และข้าว ที่เป็นรายได้หลักของประชาชน มีโรงงานรับซื้อและแปรรูปพืชผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ นอกจากนี้ภายในพื้นที่ตำบลสิริเชียร ด้านกายภาพมีการคมนาคมที่สะดวกเป็นพื้นที่ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งและพื้นที่จังหวัดอื่นได้อย่างสะดวก ทำให้เกิดโอกาสในการส่งเสริมการค้าชุมชนและพัฒนาเป็นประตูสู่แหล่งท่องเที่ยวเปิดรับประชาคมอาเซียนที่จะมาถึง มีวัดในทุกหมู่บ้านเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยม และอาชีวศึกษา

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่เทศบาลตำบลน้ำเย็นที่มีความอุดมสมบูรณ์ นอกจากจะเหมาะแก่การทำการเกษตรส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนแล้ว ทุกหมู่บ้านยังมีวัดสำหรับเป็นที่ทำกิจกรรมทางศาสนาและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน และมีโรงเรียนครบทุกหมู่บ้านทั้งระดับประถมศึกษา มัธยม และอาชีวศึกษา จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลน้ำเย็น คือ

๑.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

พันธกิจ

พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาเพิ่มศักยภาพของบุคลากรเทศบาล พัฒนาการปรับปรุงสถานที่ให้บริการประชาชนให้สะดวกรวดเร็วผู้รับบริการได้รับบริการที่เสมอภาคและเป็นธรรมตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ปัญหาทุกอย่างได้รับการแก้ไข

การจัดซื้อจัดจ้างมีความโปร่งใส

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การส่งเสริมการสนับสนุนงานนโยบายของรัฐบาลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. การพัฒนาทักษะ และเพิ่มศักยภาพบุคลากรให้ประสิทธิภาพ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๓. การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ ระบบงานและคุณภาพการให้บริการ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๔. การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักปลัด กองคลัง กองสาธารณสุข กองการศึกษา กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

มีถนนที่ได้มาตรฐาน มีทางเท้าให้ประชาชนเดินเท้า

มีระบบระบายน้ำที่สะดวกรวดเร็ว

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงระบบบริการ สาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

พัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ดี

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ได้รับการส่งเสริม

มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อและภัยสุขภาพ

เยาวชน ประชาชน มาเล่นกีฬาทางไกลยาเสพติดลดอบายมุขเพื่อพัฒนาตนเองและชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.การส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชน	จำนวนโครงการ
๒.การส่งเสริมสุขภาพอนามัยและให้ความรู้ด้านการควบคุมป้องกันโรค	จำนวนโครงการ
๓ การแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุข	จำนวนโครงการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักปลัด กองสาธารณสุขและกองการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

พันธกิจ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาประชาชนมีกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

พัฒนาด้านสังคม อนุรักษ์และส่งเสริมศาสนาประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ทั่วถึงมีมาตรฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.พัฒนากลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒.ส่งเสริมการค้า การลงทุน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาศูนย์กลางและการลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย
มาตรฐานสากล

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

พันธกิจ

ส่งเสริมการศึกษาการกีฬาและนันทนาการ

ทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ความเข้มแข็งของชุมชน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนเยาวชนที่ได้รับการศึกษา

มีอาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ หรือห้องสมุด

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.การบริหารจัดการด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒.การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ	จำนวนโครงการที่เพิ่มขึ้น
๓.การส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี	จำนวนโครงการที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาศูนย์กลางและการลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย
มาตรฐานสากล

๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

พันธกิจ

บริหารจัดการและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว อนุรักษ์และป้องกันสิ่งปฏิกูลและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาล

มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การพัฒนา ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลสวยงามเป็นเมืองน่าอยู่	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. การพัฒนา ปรับปรุงระบบการกำจัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพ	จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองสาธารณสุขและกองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ ทันสมัยและระบบบริการภาครัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม

๓ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันด้วยเทคนิค SWOT

การวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้เทคนิค SWOT เป็นการประเมินโดยการวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะของข้อจำกัดที่เป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่อาจจะมีผลต่อการกำหนดแนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเราเองว่า “ปัจจุบันสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นกำลังดำเนินอยู่ จุดใด” เพื่อให้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนการพัฒนาในอนาคต

ผลการศึกษารวบรวมข้อมูลของสำนักงานเทศบาลตำบลน้ำยืนทำให้สามารถกำหนดแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่ประสิทธิผลและตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น แต่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และการสร้างโอกาสในการพัฒนาองค์กรการจัดทำแผนพัฒนาจึงได้นำเอาเทคนิค SWOT มาช่วยในการวิเคราะห์สภาพการของท้องถิ่นซึ่งสามารถแยกออกได้ ๒ ปัจจัย ดังนี้

๑. ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถนำมาพิจารณาในการวางแผนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งองค์กรสามารถควบคุมได้ ด้านการบริหาร การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจการกำกับดูแลบุคลากรงบประมาณ ฐานข้อมูล ทรัพยากรและเครื่องมือในการดำเนินงานให้บรรลุตามตามและเป้าหมายองค์กรที่วางเอาไว้

๑.๑ จุดแข็ง (Strength)

การวิเคราะห์ถึงศักยภาพของสำนักงานในการประสานงาน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและสามารถเข้าถึงปัญหาและกลุ่มเป้าหมาย แก้ไขปัญหาได้ทันทั่วถึง และตรงตามวัตถุประสงค์และความต้องการของประชาชน

- (๑) จำนวนอัตรากำลังที่มีประสิทธิภาพในการร่วมประสานแผนการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนาให้บรรลุเป้าประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร
- (๒) การจัดการ และการบริหารที่มีคุณภาพของคณะผู้บริหาร
- (๓) การประชาคมที่มีคุณภาพ

๑.๒ จุดอ่อน (Weakness)

การวิเคราะห์ถึงจุดอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนา การบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรในการผลักดันแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาที่ได้กำหนดขึ้น

- (๑) อุปกรณ์และเครื่องมือขาดประสิทธิภาพในการใช้สอยผลักดันแผนพัฒนาให้เกิดผลสำเร็จ
- (๒) ประชาชนในท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาแทบทุกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อทั้งทางตรงและทางอ้อม บางครั้งจนไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เพราะเป็นปัจจัยที่อยู่นอกเหนือจากการควบคุมขององค์กร ซึ่งได้แก่ปัญหาดังต่อไปนี้

(๑) การเมือง การเปลี่ยนแปลงคณะผู้นำ ทางด้านการเมือง ทั้งการเมืองระดับประเทศ และการเมืองท้องถิ่น เพราะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคณะผู้นำบริหารกลุ่มผู้ปกครองดังกล่าว มักจะทำให้นโยบายของการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจมีผลทำให้การพัฒนาตามแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลกระทบเช่นเดียวกัน

(๒) ความขัดแย้งของกลุ่มเป้าหมาย คือกลุ่มประชาชนในท้องถิ่นที่เรียกร้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามที่กลุ่มเรียกร้อง ซึ่งเป็นเหตุให้การพัฒนาได้รับผลกระทบและหยุดชะงัก

(๓) ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ จากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมมากยิ่งขึ้นระหว่างผู้ที่มีฐานะทางด้านการเงินที่ดีและกลุ่มผู้ที่ยากจนและในขณะเดียวกันผู้ด้อยโอกาสในสังคมขาดการเอาใจใส่ซึ่งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนมีผลต่อการพัฒนาองค์กรและประเทศเช่นกัน

๒.๑ การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity)

การวิเคราะห์ช่วงจังหวะ และโอกาสที่นำมาสนับสนุนให้การพัฒนาเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรและประชาชนในท้องถิ่น อาทิ เช่น

(๑) การสร้างจิตสำนึกและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่น หรือการฝึกอบรมให้ประชาชนทราบถึงหลักเกณฑ์และแนวทางเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างถูกต้องและเหมาะสม

(๒) การสร้างจิตสำนึกในการหวงแหนท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่

๒.๒ การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค (Threat)

ปัญหาและอุปสรรคที่พบเห็นจากการพัฒนาที่ผ่านมาพอสามารถสรุปได้ ดังนี้

(๑) ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในการร่วมมือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) ความล่าช้าในการพิจารณาอนุมัติการสนับสนุนจากส่วนกลางและขั้นตอนของการปฏิบัติ

(๓) ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยและประสิทธิภาพในการใช้งานต่ำ

การวิเคราะห์และศึกษาปัญหาที่จะทำให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาไม่สามารถดำเนินงานได้ตามแผนที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการวางแผนรองรับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงระหว่างการดำเนินการตามแผน เพื่อลดอัตราความเสี่ยงและความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่องค์กร และให้เกิดผลเสียน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพราะหากเกิดปัญหาน้อยเท่าใดก็เท่ากับว่าองค์กรประสบความสำเร็จมากเท่านั้น

นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นและนโยบายการพัฒนาของเทศบาลตำบลน้ำเย็น

ผู้บริหารเทศบาลตำบลน้ำเย็นที่ได้รับเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ และคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้เห็นชอบให้มีการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยท่านนายกเทศมนตรีตำบลน้ำเย็น นายวัลลภ ผิวหอม ได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลตำบลน้ำเย็น เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ ดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสภาพแวดล้อมของเมือง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และ เป็นการวางรากฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการดำรงชีวิตเพื่อเอื้ออำนวยต่อความสมดุลของระบบนิเวศวิทยา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงมีนโยบายการฟื้นฟูสภาพและการป้องกันการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชนให้เข้มแข็งโดยยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และประสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดยจะส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ ลดรายจ่ายให้กับประชาชนทุกระดับ โดยส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตามศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

๔. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน การเรียนรู้และฝึกอบรม เพื่อให้มีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้ โดยยึดหลัก “การศึกษาสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงาน” ดังนี้

๕. นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

พัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญอิสระแก่ท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การบริการ การเงินการคลัง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นของเทศบาล ตลอด จนการเสริมสร้างจิตสำนึกของพนักงานเทศบาลและลูกจ้างใน

การบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเกิดความพึงพอใจโดยยึดหลักบริหารจัดการสู่ธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก

๖. นโยบายด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

อำเภอน้ำยืน มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกด้านศิลปวัฒนธรรม พื้นที่เทศบาลตำบลน้ำยืนเป็นศูนย์กลางที่มีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รอบด้าน

๓.๒ ผลการวิเคราะห์ (SWOT) เทศบาลตำบลน้ำยืน

๑) ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง (Strengths) ภายนอกและภายในองค์กร

ปัจจัยภายนอก

๑. ผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาท้องถิ่นและให้ความสนใจกับการวางแผนเชิงรุก
๒. ผู้บริหารมีเครือข่ายความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนักการเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของ เทศบาลตำบลน้ำยืน
๓. บริเวณพื้นที่รอบเขตเทศบาลเป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้ที่มีชื่อเสียง
๔. มีแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบๆ เขตเทศบาลเป็นจำนวนมาก
๕. มีตลาดผ่อนปรนช่องอานม้าซึ่งอยู่ใกล้เคียงเขตเทศบาล
๖. มีการรักษา พันธุ์ ถิ่นทอดและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม
๗. มีแหล่งศึกษาและการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ
๘. มีเครือข่ายด้านดูแลสุขภาพครอบคลุม
๙. มีตลาดสด ตลาดนัด เป็นแหล่งเศรษฐกิจซึ่งเป็นศูนย์รวมของอำเภอ

ปัจจัยภายใน

๓. บุคลากรมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลน้ำยืน
๔. บุคลากรมีความพร้อมที่จะรับความเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาพการทำงานอย่างเป็นพลวัตร
๕. บุคลากรมีความรักและผูกพันกับท้องถิ่น ซึ่งส่งผลให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี
๖. บุคลากรมีจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
๗. มีผู้บริหารและบุคลากรที่มีศักยภาพในการหาแหล่งงบประมาณมาสนับสนุนกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลน้ำยืน

๒) จุดอ่อนขององค์กร (Weaknesses)

๑. ขาดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ที่จะพัฒนาให้องค์กรและท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า
๒. โครงสร้างการทำงาน การมอบหมายงานและการกำหนดภาระงานของบุคลากรไม่ชัดเจนทำให้การปฏิบัติงานเกิดความสับสนและขาดประสิทธิภาพ
๓. ความไม่ชัดเจนของการกำหนดภาระงานมีผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติราชการทำให้การประเมินผลการปฏิบัติราชการไม่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เหมาะสมเป็นธรรม

๔. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน เช่น การให้ความรู้ในการแปรรูปสินค้า การจัดการผลิตภัณฑ์ ความรู้ในการพัฒนาอาชีพต่าง ๆ สู่มาตรฐานสากล
๕. ไม่มีระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในเทศบาลตำบลน้ำเย็น
๖. ขาดระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๗. การบริหารจัดการขยะยังทำได้ไม่ครบกระบวนการ
๘. บุคลากรขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเทศบาลตำบลตามหลักการและแนวคิดการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น
๙. วัสดุ อุปกรณ์และบุคลากร ด้านบริหารจัดการขยะไม่เพียงพอ
๑๐. การไม่ได้รับความร่วมมือในการบริหารจัดการขยะชุมชน

๓) โอกาสในการพัฒนา (Opportunity)

๑. พระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ให้อำนาจและบทบาทเทศบาลตำบลน้ำเย็น ในการพัฒนาท้องถิ่นครอบคลุมหลายด้าน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี มีการส่งเสริมยุทธศาสตร์การค้าชายแดน การท่องเที่ยว การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. มีสินค้าทางการเกษตรที่สามารถสร้างรายได้และอาชีพแก่ประชาชน
๔. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ
๕. มีสถาบันการศึกษา ที่เป็นประโยชน์ต่อการระดมสรรพกำลัง ในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. มีทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และพัฒนาให้ประชาชนเกิดรายได้
๗. มีศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบกที่สะดวกและพร้อมต่อการสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น
๘. การพัฒนาการบริหารไปสู่หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทำให้เทศบาลตำบลน้ำเย็น “ต้องปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนและความรับผิดชอบต่อสังคม” เพื่อมุ่งสู่ประโยชน์สุขของประชาชน
๙. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เปิดโอกาสให้ประชาชน ได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสารของราชการทำให้เทศบาลตำบลน้ำเย็น “ต้องมีความพร้อมต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่สาธารณะ”
๑๐. รัฐบาลมีนโยบายและให้การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้เข้มแข็ง
๑๑. นโยบายการปฏิรูประบบราชการนำไปสู่ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบราชการ เรื่องการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรมและค่านิยมของระบบราชการ

๔) อุปสรรคต่อการพัฒนา (Threat)

๑. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างเทศบาลตำบลน้ำเย็น จังหวัด และท้องถิ่นในการใช้ทรัพยากรบูรณาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
๒. โครงสร้างพื้นฐานในด้านถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ที่มีอยู่ยังไม่สามารถใช้งานได้อย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์อย่างเพียงพอ

๓. ขาดการวางแผนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพ และการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
๔. เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมยังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ได้มาตรฐานทำให้เกิดปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมตามมา
๕. การให้บริการด้านสาธารณสุข เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่
๖. ขาดการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจและสุขภาพอนามัย ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๗. ประชาชนขาดการพัฒนาด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด การเกษตรและการท่องเที่ยว
๘. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๙. ประชาชนและภาคเอกชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์ (Vision) และพันธกิจ (Mission) การพัฒนาท้องถิ่น

ในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นจำเป็นต้องให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งต้องมีการกำหนดนโยบายและการวางยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมตอบสนองความต้องการของประชาชน การเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์ พร้อมทั้งดำเนินนโยบายตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การกำหนดยุทธศาสตร์ที่ดีจะทำให้สามารถแสดงให้เห็นทิศทางการทำงานว่าต้องการมุ่งเน้นไปสู่จุดหมายปลายทางใด วิธีการใด ถึงจะประสบผลสำเร็จได้

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ๑.๑ การส่งเสริมการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	๑. สนับสนุนงานนโยบายของรัฐบาล ๒. ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน	บุคลากรเทศบาลและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา	๑. นโยบายเกิดผลสัมฤทธิ์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ๒. การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประโยชน์สูงสุด
๑.๒ การพัฒนาทักษะ และเพิ่มศักยภาพบุคลากรให้ประสิทธิภาพ	๑. ปัญหาบุคลากรของเทศบาล ไม่มีการพัฒนาด้านการการฝึกอบรมทุกคน ๒. ปัญหาผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาล และพนักงานเทศบาลมีความรู้ มีทักษะวิสัยทัศน์ในการทำงาน	บุคลากรเทศบาลและผู้บริหารสมาชิกสภาเทศบาล	๑. การบริหารงาน และการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารงานสมาชิกสภาเทศบาลและพนักงานเทศบาลได้รับการพัฒนา
๑.๓ การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ ระบบงานและคุณภาพการให้บริการ	๑. มีอาคารสำนักงานสำหรับบริการประชาชน ๒. มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้บริการประชาชนมีระบบอินเทอร์เน็ตให้บริการประชาชน ๓. เทศบาลมีข้อมูล ปัญหา และความต้องการของประชาชน	บุคลากรเทศบาล	๑ ประชาชนได้รับการที่สะดวกรวดเร็ว ๒ ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องในปัจจุบัน ๓ ประชาชนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔ ปัญหาและความต้องการของประชาชน ได้รับการแก้ไข

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๑.๔. การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	๑.มีแผนพัฒนาเทศบาลที่มาจากปัญหา และ ความต้องการของการของประชาชน ๒.การแก้ไขปัญหาสอดคล้อง และตอบสนองของ ความต้องการของประชาชน	ทุกหมู่บ้าน	๑.ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล ๒.การบริหารงานมีความโปร่งใส
๒.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒.๑.ด้านการพัฒนาท่าก่อสร้าง ปรับปรุงระบบบริการ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ปัญหาน้ำท่วมเกิดจากท่อระบายน้ำไม่เพียงพอ ๒.ปัญหาน้ำท่วมถนนคอนกรีตและลาดยางชำรุด	ทุกหมู่บ้าน	๑.ประชาชนได้รับความสะดวก ปลอดภัยในการเดินทาง ๒.มีระบบระบายน้ำที่สะดวกรวดเร็ว ๓.ถนนทางเท้าและระบบระบายน้ำไม่อุดตัน คลองน้ำไม่เต็มขึ้น ทำให้การระบายน้ำมีความสะดวกรวดเร็ว
๒.๒ การพัฒนา ปรับปรุงระบบ การวางผังเมือง	๑.เพื่อเป็นการพัฒนาเมืองและบริเวณ เกี่ยวข้องในด้านการใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน การคมนาคมและขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะและสิ่งแวดล้อม	ทุกหมู่บ้าน	๑.เกิดการพัฒนา ปรับปรุง พื้นฟูเมือง ให้มีความเป็นระเบียบ ความสวย
๒.๓ การพัฒนาระบบไฟฟ้า แสงสว่าง และระบบเสียงตามสาย ให้ทั่วถึงทุกชุมชน	๑.ไม่มีการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ และติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างตามถนนตรอกและซอย ๒.ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินให้มีหอกระจายข่าวหรือระบบเสียง ตามสายเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ประชาชน	ทุกหมู่บ้าน	๑.มีไฟฟ้าส่องสว่างตามถนนตรอกซอย ทุกสายในเขตเทศบาล ๒.มีหอกระจายข่าวและระบบเสียงตามสายในชุมชนเทศบาล

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๒.๔ การพัฒนาปรับปรุงระบบน้ำ สำหรับการอุปโภค บริโภค	๑.ปัญหาน้ำไม่สะอาดหรือการประปาบริการทั่วถึง ๒.ไม่มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและใช้ เพื่อการเกษตรตลอดปี	ทุกหมู่บ้าน	๑ มีน้ำสะอาดหรือระบบประปาบริการประชาชน ๒ มีถึงน้ำ บ่อน้ำ และอ่างเก็บน้ำ ที่สามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดปี ๓ มีฝายน้ำล้นที่สามารถมีระบบกักเก็บน้ำและระบายน้ำที่เพียงพอต่อ ความต้องการของประชาชน
๒.๕ การพัฒนาระบบการ จัดการจราจร	๑.ไม่มีการพัฒนาจัดระบบจราจร ๒.ไม่มีสัญญาณไฟโดยเฉพาะบริเวณทางแยก ทางร่วมจราจรบอกกฎจราจรตามกฎหมาย ๓.ไม่มีป้ายจราจรบอกกฎจราจรตามกฎหมาย	ทุกหมู่บ้าน	๑ การจราจรคล่องตัวไม่ติดขัด (รถติด) ๒ ผู้ใช้รถใช้ถนนมีความปลอดภัย ๓ การจราจรที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ๔ ลดอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนน
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ๓.๑ การส่งเสริมและพัฒนา สวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชน	๑.ปัญหาการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ เอดส์ได้รับสวัสดิการ ๒.ปัญหาการระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ทุกหมู่บ้าน	๑ ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยโรคเอดส์ได้รับสวัสดิการจากท้องถิ่น ๒ ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง ห่างไกลโรคร้าย ลดการบาดเจ็บหรือสูญเสีย ชีวิตได้รับการช่วยเหลือด้านบรรเทาเหตุทันที่
๓.๒ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย และให้ความรู้ด้านการควบคุม ป้องกันโรค	๑.ปัญหาการสร้างสุขภาพที่ดีควบคุมปัจจัยเสี่ยง ๒. ปัญหาการป้องกันและควบคุมโรคระบาด โรคไม่ติดต่อและภัยสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	๑. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ๒. ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคร้ายไข้เจ็บ
๓.๓ การแก้ไขปัญหาสภาพ และอบายมุข	๑. ปัญหาสภาพจิตใจในกลุ่มเยาวชนไม่ให้เข้าไป เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอบายมุข ๒.ปัญหาส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ให้ กับเยาวชน	ทุกหมู่บ้าน	๑.เยาวชน ประชาชนหันมาเล่นกีฬา ห่างไกลยาเสพติด ลดอบายมุข พัฒนาตนเองและชุมชน ๒. ลดปัญหาสภาพจิตใจในชุมชน

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๔.๑การพัฒนาพัฒนากลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน	๑.ปัญหาประชาชนไม่มีอาชีพ ไม่มีงานทำและไม่มีการสร้างรายได้ ๒.ปัญหาจำนวนกลุ่มอาชีพที่เกิดขึ้น ๓.จำนวนประชาชนที่ไม่มีความรู้ในวิชาชีพ และรู้จักการทำมาหากิน	ทุกหมู่บ้าน	๑.ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีมีคุณภาพที่ดีขึ้น ๒.ประชาชนมีรายได้จากการขายผลผลิต ๓.ลดปัญหาการว่างงาน
๔.๒ การส่งเสริม การค้าการลงทุน เพิ่มขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการในท้องถิ่น	๑.ปัญหาการมีตลาดกลาง ตลาดชุมชน และลานค้าชุมชน ๒.ปัญหาการผลิตสินค้าพื้นเมืองโดยใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓.ปัญหาการส่งเสริมให้มีการผลิต และพัฒนาสินค้า OTOP	ทุกหมู่บ้าน	๑ ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๒ ประชาชนมีกำลังซื้อ ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว ๓ มีตลาดสำหรับประชาชนทำการค้าขาย ๔ มีสินค้าพื้นเมืองและสินค้า OTOP จำหน่าย
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ๕.๑ การบริหารจัดการด้าน การศึกษาให้มีคุณภาพและได้ มาตรฐาน	๑.ปัญหาจำนวนเยาวชนที่ได้รับการศึกษา ๒.ปัญหาอาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ หรือ ห้องสมุด ๓.ปัญหาเครื่องคอมพิวเตอร์ ประกอบการเรียนการสอน	ทุกหมู่บ้าน	๑.เด็กเยาวชนมีความรู้ มีทักษะตามฐานะของวัย ๒.เด็กเยาวชน และประชาชนมีสถานที่ศึกษา และแหล่งค้นคว้า หาความรู้ ๓.เด็กเยาวชน และประชาชนได้เข้าถึงเทคโนโลยี

ชื่อปัญหา	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย, พื้นที่ เป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้ม ในอนาคต
๕.๒ การส่งเสริมและสนับสนุน การกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ	๑.ปัญหาการเล่นกีฬาและพัฒนาการกีฬา อย่างต่อเนื่อง ๒.ปัญหาเยาวชนและประชาชนออกกําลังกาย ไม่ต่อเนื่อง	ทุกหมู่บ้าน	๑.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ๒.เพื่อให้การกีฬาช่วยพัฒนาสุขภาพกายและจิตใจ
๕.๓ การส่งเสริม อนุรักษ์และสืบ ทอดศาสนา วัฒนธรรมประเพณี	๑.ปัญหาอนุรักษ์ รักษาวัฒนธรรมประเพณี ของท้องถิ่น ๒.ปัญหาการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่างๆ	ทุกหมู่บ้าน	๑.มีงานประเพณีเป็นประจำทุกปี ๒.ประชาชนได้ประกอบกิจกรรม และทำความดีร่วมกัน
๖. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ๖.๑ การพัฒนา ปรับปรุงสภาพ ภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลสวยงาม เป็นเมืองน่าอยู่	๑. ปัญหาการปรับปรุงและพัฒนาสวนสาธารณะ สวยงาม ๒. ปัญหาสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ	ในเขตเทศบาลตำบล น้ำยืน	๑. มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตเทศบาล ๒. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาล
๖.๒ การส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑. พื้นที่การปลูกป่า ๒. ปัญหาการใช้สารเคมี	ทุกหมู่บ้าน	๑.มีป่าไม้ที่สวยงาม แหล่งที่ป่าธรรมชาติ ๒.มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์มากขึ้นและลดการใช้สารเคมี